

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sermo sextus de eadem d[omi]nica.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

De alia historia eiusdem domine

Pro tertio. Aud. t.c. qmiseri - t.c. q re manebut i lepra pti: cu capi sit me dicet et r aptotes Sed notate qd dicitur. Nō est in medico ut sp relet egrum. qz qnqz vñ cū est materie nō artifici. extra de loca. et duc. ppter qd etiā. it ad. l. acq. Si fu. q. Si calice. et. xliij. di. Ephesus. Audit: si medicis scipm et medicinū offert grati: et egrot respuit et horret. si nō curat: non est defectus medici: sed egroti. Expone et nota q confessio est medicina petr. Hiero. Glos. confessio veloce fecit medicinā.

Sermo sextus de eadem domica.

Blo:nunda

Vtre. Si esurierit inimic: ciba il lu. si sitit: potu da illi. Rho. xij. Hoc multu facit ad emundatione. Vbi nota q inimico aliquid dare tptale pot esse trypliciter. Aliqñ est necessarie obseruatōis scz in articulo necessitatib. Aliqñ merito/rie supererogatōis. s. extra necessitatib articulu. Aliqñ impie subuentōis. s. cu ex h per venire credit. De primo. Mat. v. Bifaci tor. De secundo illud apli qd subiungit i hac eppla: Hoc em facies pgeres t.c. Pro tertio. Sen. Bis peccas cu peccadi obsequū accomodas. Golo. t.c.

Pro pmo. An chis circa corporalia de buit facere miracula: qd nō. qz nō ppter corpora: sed ppter animas venit. Lótra. Dar. vii. Bñ oia fecit de. Rñder. Tho. iii. pte. q. Ixij. Ea q sūt ad fine ppter fini ec proportionata. Chis autem ad modum ve/nerat et docebat ut hoies saluatos facheret. Jo. viii. Nō em misit de filiu suu in modum ut iudicet iunctu t.c. Jo conuenies fuit ut chis hoies miraculose curado: onderet se esse uniuersale et spuale omni saluatorē. Cu autem dicitur: venit nō ppter corpora sed ppter animas. Dicendum q ea q sunt ad finem distinguunt ab ipso fine. Miracula autem ab ipso facta ordinabat ad finem sicut aliquid ad rationalem ppter saluato/rem que possit in sapientia illustratio et bonum iustitio: qz ppter psum psumponit secundum. Et ut dicitur. In giaz maluolā nō introbit sapientia. Justificare enim hoies nō conueniebat nisi eis volentibus. Sic itaqz chis qn volunt ppter diuina quas hoies imputauit non solū

iustificando et sapiam infundendo: qd pertinet ad miraculorum finem: qz eas etiam exterius aliquando et terredo et stupendo: quod pertinet etiam ad ipsa miracula. Hec Tho. Pro fundans. Ea q ordinata sunt in corpe sunt ppter animam. Corpus autem est ppter animam tamquam ppter finem: ut ait pbs. q. de alia. Nam et ipsa anima multo nobiliores est corpe. Unde cu corpore sit corruptibile: alia est immortalis. Quidam littera. Morte caret aie. et Plaro i Timo. Alia est immortalis. et finis q vice rit passiones vel vita fuerit permanens vel punies ppter hanc vitam. Cum ergo quis An chis t.c. Rñ. Ex quo clude q finis miraculorum chis salve est ariarum. Ad h em fecit miracula circa corpora ut homines pterores ad se alliceret. Unus Jo. vii. dicit. Et multi crediderunt i cu videntes signa q faciebat. Si ergo voluit corpora creare: la nobis debemus diffidere qn alias ppter qns venerantur curare velit. Omnes pterores cur ad eum non redit. Suppsi: luxuriosi t.c. Audite dulcissimam voce ei. Jo. vii. Si quis sit veniat ad me et bibat. Hec itaqz miracula fecit ut secundum ad eum accedamus et ppter eum iicedamus. Figura. Exo. plib. ca. Multa fecit miracula ut ppter seqvref eum in columna ignis et nubibus ppter desertum usque in terram promissionis. Spualit chis nos pcedens in nube lucida. t. buanitate pura. Multa fecit miracula circa corpora: obsecros liberando: egros curando t.c. ut eum secure sequimur ppter desertum pnie: in qua etiam nobis donat refectioem spualis mens. Mat. xi. Venite ad me oes q la. et o. e. et ego refici vos.

Pro scbo. In pcedenti t.c. Hic dicitur qd est mysterium fructuose instructiois qz ait Jesus: Vide nemini dixeris: sed vade ostende te sacerdoti et offer. qd pcepit moyses in testimonium illis. Vbi datur triplex instructio.

Prima est cauēde elatiōis. **S**ecunda est tenende humiliatiōis. **T**ertia est faciente oblationis. **P**rima t.c. qz dicitur: nemini dixeris. Chrysostomus. Nulli em iussit hoc faten: doccs qntu effigie alienam ab aura glorie: popum: lactantie. et tñ nouerat q ille nō era: tacitur. Vbi notandum q triplex pceptum est. Lautete. Probabilis. et executio. In pmo nō interdicit actus q iustus est: sed gloria q se imiscet actibus bonis: itale pcepit iustus. In secundo nō. vult

de² actū: sed ostensionē virtutis q̄ later in eo cui daf̄ p̄ceptū, sic i p̄cepto factō abrae de imolatiōe filij. **G**ū dī ei dñs. Nūc cog noui. i. re et alios cogiscere fecit: q̄ timeas dñm. In tertio aut̄ dñe vult actū: vt pat̄z Ero. xx. q̄ totū. **S**cđa est i struc̄tio tene² de būliatiōis. cū dī: Sed vade z ondē te sacerdoti. **Q**đ ei iniūxit ppter triplē rō nem. Prima: q̄ nō debebat fm̄ legē restituiri ad cōm̄ hitationē hoīm: nisi p̄us q̄ sa cerdorū iudiciū mūdar̄ eē demōstrare. **S**cđa: vt dñs sacerdotib̄ deferēs hono² rē: n̄ videref eo p̄ gl̄iam rape: vt̄ ond̄eret exhibēda esse sacerdotib̄ reuerētiā. **T**ertia: vt̄ ond̄eret q̄ etiā q̄s q̄ contritioez sanat̄ eset a pctō: tñ teneref ond̄era se sa cerdorū q̄ f̄fessionē. **D**e q̄ f̄fessione nota re debent̄ tres consideratiōes in illis ver bis: **V**ade ondē te. **P**ria est q̄ sit volūtatiō dī. **V**ade: nec tract²: nec coact². **S**e cūda ē q̄ sit nudaz apta: idō dī; ostende. s. pct̄a tua sine excusatiōe aut̄ p̄boz pallia² tione. **T**ertia q̄ sit pura: ideo dī: te. z non alios: z illos q̄ alioz pct̄a recitat̄. **T**ertia est i struc̄tio faciēde oblatōis. cū dicis Et offer mun² tuū qđ p̄cepit moyses z c. **E**bry. Nō sic intellige q̄ moyses p̄cepit i testimoniu illis. sed vade tu offer in testi² moniū illis. **D**orat̄ Lōtrit² z f̄fessus dñ offerre mun². i. sacrificiū laudis vade glo ria deo. **D**e oīb̄ em op̄ib̄ nf̄is deus vult vt̄ b̄dēam² totū meriti: z p̄im² habeat bonū exemplū. sed ip̄e de² vult h̄ie gl̄iam et laudē. **T**ria em̄ sibi reseruauit. **G**l̄iam/ **G**l̄indictā, et **J**udicij p̄tācē. **G**l̄iam auferre volūt vanigliosi. **G**l̄indictā sup̄bi z ira cundi. **J**udicij temerarij z p̄sūp̄tuost̄ q̄ de alioz occulēt̄ iudicant. **I**n oīb̄ ḡ debēdare gl̄iam deo. **G**ū cuz p̄cepisse leproio vt̄ taccret̄ de sua curatione: tñ egressus dif famabat. i. diuulgabat: vt̄ h̄ie Bar. j. **N**ā ex eo q̄ hō fugit gl̄iam/ adq̄rit eā. **B**ern. Hoc solū h̄z gl̄ia mūdi gl̄iosum q̄ insegn̄tes se fugit z fugientes ineq̄uis. **E**t io cō parat̄ ymbre: quā si secut̄ fuer̄ nō appre² hēdes: et si p̄cucurrer̄ n̄ effugies. Exemplū de laude fugiēda in vita spa. **Q**uidā senex di. Qui ab hoīb̄ ampli² honorat̄ nō p̄nū dñmū aie pat̄. Qui ho ab hoīb̄ penit² non honorat̄: gl̄iam a deo accipiet. **G**re. **P**ro p̄mo. An fidei possit subesse fal sum: Q, sic. Fidei subest contingēs: z dī. Sicut thelaurus manifest² minuitur. contingens potest esse saluum. **C**ontra.

Tea virt² depit publicata. Nam sicut cera squiuī a facie ignis: ita z aia q̄ laudē resoluta perit ab intētiōe sua. **E**t **G**re. **Q**ui quis ideo semiat ut laudis vel mūeris b̄ mercedē recipiat: p̄culdubio eterna m̄erce de se p̄uat.

Pro tertio. **A**ud. z c. **N**otate quante sint date nobis i struc̄tioes vt a le² pra mūdemini z u futu² p̄seruemi. **S**ed sicut dicunt iura: nō sufficiat diu fuisse in scholēs: sed laudabilē viriſſe inq̄rendum est. xij. q. q. **E**p̄. in fi. ar. **L**. d̄ bis q̄ veniā etatis imp̄etraverū. l. ii. **D**one casum siue exēplū et expone. Ideo **R**. i. **N**ō audiōtores leḡ: sed factores iustificabun̄. Aut si vis sic dicas. **A**ud. de curatione leprosi in qua paret q̄ sit diligens medicus nr̄ in emendatione ania². **E**t notate q̄d le² dīc Euentus mortis medico q̄ diligens fuerit imputari n̄ dī. ff. de of. p. illicitas. **S**icut. Et sufficiente diligentia adhibuit quā pōr. xlviij. di. xl. **E**xpone ḡ de leprolo mūdato cui dedit medic² antīdotū p̄seruariū num a reciāuo: q̄ tñ vti p̄cepit **Q**ua ḡ re cidiatio nō medico: sed egro est imputāda. **E**xpone z applica Notādo illō. **E**sa. xxiiij. **G**le q̄ signis: nōne z ip̄e sp̄neris.

De alia historia eiusdem dñsice eu. an gelij **B**erino primus.

Tāde et sicut **v**redidisti fiat tibi. **M**att̄. viij. **T**āli vinci a malo: sed vince in bono malū. **N**on. **T**āli vinci in bono fidei vinci in malū tentatois z tribulatois. **T**riplē aut̄ vinci in bono malū. **P**er viā exēplatiōe evidētie Per viā toleratiōe patetiōe. Per viā satisfaciōe iusticie. **P**ro mō q̄n. p. xii. mi malū trahim² ad bonitatem uro bono exēpl. i. **P**e. q. **L**ouersatiōem viāz inf̄getes h̄ntes bona. **S**cđo mō q̄n et malo pene q̄ patientia augēm² meriti. **L**u. xxij. **T**ā patientia viā possidebit̄ aias vestras. **T**ertio mō et ip̄o malo pene solutū p̄nas petōz. **T**ob. iij. **T**ā tē tribulatiōnē. **D**i. Qui ab hoīb̄ ampli² honorat̄ nō p̄nū p̄tā dimit̄. **V**ade z c. **P**ro p̄mo. An fidei possit subesse fal sum: Q, sic. Fidei subest contingēs: z dī. Sicut thelaurus manifest² minuitur. contingens potest esse saluum. **C**ontra.